

PREHLED

Kultura a kulturnost !!

Od prvních listopadových diskusí OF na náměstí, po diskusí v kině, kterou minulou sobotu uspořádalo OF kulturních institucí, objevují se znovu a znovu vážné připomínky občanů Hranic ke kulturnímu stavu města. Všechny tyto připomínky přesně a jasně spojovaly dvě věci: kulturu a kulturnost ve městě. Kritizovaly nejen nedostatek kultury, tj. nedostatek koncertů, divadelních představení, muzejních akcí a diskusních klubů, ale i nedostatek předpokladů pro kulturní činnost - místností, publikačních možností apod., což znamená v samém jádru nedostatek financí pro rozvoj kultury. Ale příspěvky kritizovaly i obecnou nekulturnost, projevující se nezájmem o historické památky, o přírodní vzácnosti i o podobu města a především jeho zástavby.

Čemu vděčíme za tento stav? Nevynakládaly se snad v uplynulých letech na kulturu značné prostředky? Je třeba si ujasnit, nač se ony prostředky dávaly a v jakém směru se rozvíjelo - někdy nemalé - úsilí v oblasti kultury.

Je nepochybné, že z prostředků na kulturu se převážná část vynakládala na řízení kultury. Peníze na metodiky kulturní práce a na inspektory kultury a jejich platy se našly vždy, peníze na opravu sedadel v kině, které svým vrzáním ruší představení, bylo téměř nemožné získat. Řízení kultury (tj. vlastně kontrola kulturní činnosti) jí "usměrňovalo" v duchu centrálních instrukcí k tzv. střednímu proudu, což mělo znamenat: ani avantgarda ani pokleslá zábava. Zdánlivě rozumné nasměrování vedlo kulturu k prostřednosti a nudě, jak to vidíme (stále ještě) v zábavných programech televize. Jestliže v kultuře velkých měst přece jen pronikly některé divadelní či hudební soubory nad požadovanou prostřednost, pak v menších městech a obcích klesal výběr kulturních akcí spíše k dolní hranici prostřednosti. Důsledkem je pokleslý vkus, pasivita a nedostatek zájmu o kulturu vůbec. A do řízení kultury pak zpětně zasahovali lidé, kteří sami byli produktem tohoto stavu a kulturu ke svému vlastnímu životu vůbec nepotřebovali.

Druhým rysem řízení kultury bylo, že dávalo přednost akcím, které se vyznačovaly masovou účastí pasivních diváků a byly tak dobře kontrolovatelné (s výjimkou rockových koncertů, kam ovšem přišla na pomoc bezpečnost). Vlastní kulturní tvorba různých spontánně vzniklých skupin narážela vždy a všude na potíže. Musíme si však uvědomit, že kultura se rodí právě v tvůrčích skupinách a ne v kulturních komisích. Čím budeme mít kulturních skupin víc, tím bližší budeme k obecné kulturnosti.

Ekonomické ztráty, které způsobuje nekulturnost (vandaliismus, alkoholismus, agrezivita), jsou velké. Dopláci se na ně z kapsy nás všech. Investice do kultury snižují výdaje na škody způsobené nekulturností. Ale tyto počty může bohužel uvážit jen ten investor, jemuž je kultura a kulturnost vlastní potřebou.

V ČÍSLE :

- ÚNOROVÝ PUČ
- ANTIÚNOR
- CHARTA 77
- ZNOVU ŘÍNCI TĚDY
- POŠTA OF
- KULTURA
- UŽ SE VZBUDILI
- CO DAL ? (BUDOVA KSC)

CHTĚL JSEM BÝT JEN MALÝM PLAMÍNEM V TEMNOTÁCH

25. února 1969 se upálil na Václavském náměstí osmnáctiletý student Jan Zajíc, který pocházel z Vítkova.

V dopise, který zanechal rodičům, mimo jiné napsal: "Znám cenu života a vím, že je ta nejvyšší. Ale já hodně chci pro vás pro všechny, a proto musím hodně platit. Po mém činu nepodléhejte malomyslnosti. Nesmíte se nikdy smířit a nespravedlnosti, ať už je jakákoliv. Moje smrt vás k tomu zavazuje."

V neděli 25. února vzpomene 21. výročí hrdinné smrti Jana Zajíce.

JAK TO VLASTNĚ BYLO ?

2

ZMAŘENÝ ŽIVOT

VZPOMÍNKA NA ÚNOR 1948

2

Dne 3. února uplynulo již 16 let od tragické smrti Vladislava Milliana - hranického rodáka.

Pro oevěžení paměti starších, ale hlavně pro poučení mladších bude nanejvýš vhodné zopakovat si "známá fakta" i méně známé skutečnosti.

Vláda M. (nar. 5.4.1945) společně se svou sestrou Jarmilou (1947) odešli v srpnu 1968 po obsazení naší republiky armádami Varšavského paktu do Švýcarska. Oba sourozenci se v cizině neztratili - dostudovali vysoké školy v Gurychu a v Basileji.

Vláda se rozhodl vrátit. Využil amnestii a 27.12.1973 přijel domů. Otec a bratr mu byli v Chebu naproti. Bylo jim divné proč již u vlaku čekali "úředníci", odvedli ho do kanceláře a snad 5 hodin vyšetřovali. Vzali mu doklady i Fidičáky průkaz. Jak se později svědčil - řvali na něj: "Proč se vracíš?"

Po příjezdu do Hranic začal pracovat v závodě Sigma - jako dělník u stroje. Jiná práce se pro něj - schopného vysokoškolska - nenašla. Nátlak StB pokračoval ... Téměř denně byl závodním rozklem odvoláván z pracoviště, že má na vrátnici návštěvu. Byli to příslušníci StB. Vládu odváželi k výsledkům - především do Přerova. Nakonec musel jet po předvolání k výsledku i sám a strávil tam celý den. Po návratu na otázku matky: "Co tam po tobě chtěli?" - odpověděl: "Vyšetřují mě jako zločince a já jsem se vždy čestně choval."

Byl mírné, citlivé, uzavřené povahy. Několikrát byl po vyšetřování odvezen do Přerovské nemocnice na psychiatrické oddělení a tam několik dní hospitalizován. Bratřovi Augustinovi byl přístup v době návštěv buď bez odávodnění zamítnut nebo byl výjimečně k jeho lůžku připuštěn, ale Vláda byl v tak špatném psychickém i fyzickém stavu, že nebyl schopen komunikace.

Jak rodičům a bratřovi, tak především Vláďovi bylo zakázáno o metodách vyšetřování se někomu zmiňovat... Celý tento nápor Vláda nakonec nevydržel. Nebylo mu dopřáno klidu ani možnosti bránit se proti nespravedlnosti. Dne 3. února 1974 byl nalezen v Hůrce mrtev. Podle tvrzení VB - sebevražda bez dopisu na rozloučenou...

Zde dopis byl či nebyl napsán, se asi nikdy nedovíme. Co by obsahoval, to je víc než jasné.

Dne 16.1.1990 podala rodina Millianova protest na Výbor pro obranu nespravedlivě stíhaných v Praze, a žádosti o dodatečné prošetření tohoto případu.

O průběhu vyšetřování Vás budeme informovat.

B. Honzík

Už málokdo z dnešních hranických občanů ví, že v hranické sokolovně se konalo snad poslední veřejné vystoupení dr. Petra Zenkla, předsedy Národně socialistické strany před únorem 1948 a významného předáka nekomunistických sil v období 1945 - 48.

Dostali jsme k dispozici vzpomínku Ing. J. Kopeckého na toto vystoupení. Ing. Kopecký si vzpomíná, že Zenklův projev v Hranicích byl neočekávaný, nebyl ani plakátován. Přesto hranická sokolovna byla 22. února 1948 přeplněna. Dlouhotrvající potlesk zesílil po první větě: "Hranice musí znát pravdu! Dr. Petr Zenkl mluvil o vývoji mezi lety 1945 a začátkem roku 1948 a o politice strany národních socialistů v tomto období. V době jeho projevu v Hranicích už vrcholil boj o moc ve státě. V únoru 1948 došlo k roztržce mezi komunisty a ostatními stranami, když ministr spravedlnosti V. Nosek odvolal větší počet vysokých důstojníků SNB a nahradil je komunisty. Na protest proti tomu podalo dvanaáct ministrů z dvacetišesti demisi. Ing. Kopecký vzpomíná, že dr. Zenkl vyjádřil přesvědčení, že demise umožní prezidentu Benešovi vytvořit novou vládu, případně vypsat volby do šesti týdnů dle ústavy. Zenkl si byl vědom, že situace je vážná, že komunisté, mistři nátlakových akcí, využijí svých členů v ROH a dalších organizacích k nátlaku na prezidenta. Věřil, že prezident Beneš nátlaku komunistů neustoupí, že dojde k novým volbám a český a slovenský národ (po zkušenostech s šestiletou diktaturou fašistů) rozhodne ve prospěch demokracie.

Během dvou dní po Zenklově hranickém projevu se ukázalo, že se mýlil. Z toho, co dnes víme, je jasné, že komunistický puč, který Stalin doporučoval Gottwaldovi již dříve, byl všestranně připraven a 25. února dosáhl svého cíle.

- hr -

OZNÁMENÍ

MO ČSPB Hranice požaduje, aby bylo na 25. února odpoledne svoláno protestní shromáždění na protest proti 42. výročí komunistického puče, na kterém by mělo dojít ke změně názvu našeho náměstí, které neslo dlouhá léta ostudné jméno strůjce puče Klementa Gottwalda.

Marie Talášková + 17 podpisů
Český svaz protifašistických bojovníků Hranice

Ing. Tomáš Hradílek se narodil 28.4.1945 v Lipníku nad Bečvou. Po maturitě na SVVŠ v Lipníku vystudoval v roce 1967 Vysokou školu zemědělskou v Brně. Od roku 1965 do roku 1968 byl členem KSČ. V roce 1977 se stal signatářem Charty 77, musel odejít ze družstva kde pracoval a až do začátku roku 1990 byl zaměstnancem Severomoravských dřevařských závodů v Lipníku nad Bečvou. V roce 1989 se stal spolu s Danou Němcovou a Sašou Vondrou mluvčím Charty 77. Od prosince loňského roku je poslancem Federálního shromáždění.

Asi před měsícem jsem měl možnost se s panem Hradílkem seznámit osobně, kdy nás společně s J. Šabatou a televizním štábem navštívil přímo v místnosti OF v Hranicích. Dal jsem mu tehdy narychlo sepsaných pár otázek, a doufal jsem, že mi přijde odpověď. Asi po třech týdnech, kdy už jsem téměř doufat přestal, zazvonil u nás telefon a pan Hradílek se ptal, kdy mám čas přijít. Vzal jsem tedy "reportážní kazeťák" a natočil rozhovor, jehož první část si nyní můžete přečíst.

**J a k j a s t e s e v l a s t n ě d o s t a l
k C h a r t ě 7 7 ?**

To souvisí víceméně s celým mým životem, protože jsem měl přirozený sklon angažovat se ve věcech veřejných. Bylo to i v době mého mládí, kdy jsem byl aktivista ČSM a později mne zájem o věci veřejné přivedl do řad KSČ - byl jsem dokonce v lednu 1969 zvolen předsedou základní organizace.

Jenomže v období normalizace, na základě začn, které nastaly po dubnovém zasedání strany v roce 1969, jsem se s ní zásadně rozešel a nakonec to dopadlo tak, že jsem byl v září 1969 na vlastní žádost ze strany vyloučen. Věnoval jsem se potom soukromí a své práci, jenomže režim potřeboval co největší množství viníků a spolupviníků. Když se mu nedařilo lidi získat, tak hledal záminky, aby tito své funkce nevykonávali.

A v mém případě přesto nebo právě proto, že jsem měl poměrně významné postavení v družstvu, ve kterém jsem pracoval, proti mně použili argumenty, že mám protisovětské a protisocialistické názory a funkce hlavního zootehnika, kterou jsem v tu dobu vykonával, mne komunisté zbavili. Nemusel jsem ze družstva odejít, ale pracoval jsem na místě, které neodpovídalo mé kvalifikaci ani mne nezajímalo.

Tehdy jsem pochopil, že s tímto režimem se nedá nic rozumného dělat, že je naopak třeba dělat něco pro to, aby byl demontován. Asi v polovině sedmdesátých let jsem začal uvažovat o tom, že stojí za to, zapojit se do nějaké politické opoziční činnosti. V té době to bylo velice riskantní a zároveň naděje, že by to nějak prošlo, byla minimální. Ale po Helsinkách, po 1. srpnu 1975, kdy byl podepsán Závěrečný dokument o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, jehož součástí byl tzv. třetí koš, týkající se lidských práv a občanských svobod, někteří lidé v naší republice dospěli k názoru, že právě otázka lidských práv a občanských svobod je onou oblastí, ve které by bylo možné se angažovat a vytvářet tak prostor pro nezávislou veřejnou činnost uvnitř našeho uzavřeného systému.

Když jsem se dozvěděl, že Charta 77 vznikla a zároveň jsem byl, jak již jsem předeslal, nalezen na tyňlety struny, okamžitě jsem zareagoval a v polovině ledna 1977 jsem se rozjel do Prahy. U doktora Františka Kriegla - což je pro nás vlastně symbolická osoba z roku 1968 - jsem asi kolem 20. ledna Chartu podepsal a tím jsem se stal jejím signatářem.

**C o j a s t e j a k o m l u v ě í C h a r t y
7 7 d ě l a l b e z p r o s t ě d n ě p o
1 7 . L i s t o p a d u ?**

To, že došlo k manifestačnímu pochodu z Vyšehradu do středu Prahy jsem se dozvěděl ještě tady v Lipníku těsně předtím, než jsem šel spát - poslední zprávy jsem poslouchal v deset hodin večer. Tehdy ještě pochopitelně o žádném policejním zákroku nebyla ve zprávách zmínka. V noci jsem odjel do Prahy a tam u manželů Šilhanových, kde jsem se stavil, jsem se dozvěděl první informaci o tom, že došlo k masakru na Národní třídě.

Za dvě hodiny jsme se sešli s Danou Němcovou a Sašou Vondrou. V té době už jsme měli rámcový přehled o tom, co se stalo, a bylo nám jasné, že je to nesmírně závažné a že je to pravděpodobně očekávaná roznětka sudu prachu. Reagovali jsme bezprostředně tím, že jsme vydali dokument k onomu zákroku na Národní třídě.

Ještě ten den odpoledne jsem se účastnil schůzky přípravného koordináčního výboru Hnutí za občanskou svobodu, jehož jsem byl členem. Také na této schůzce jsme vydali k celé záležitosti zásadní protestní dokument. Před čtvrtou hodinou jsme se rozešli s vědomím, že něco bude následovat ještě ten den večer - to znamená osmnáctého.

Okamžitě jsem jel se svými přáteli na Václavské náměstí, kde se již ve čtyři hodiny začaly srokovat většinou mladí lidé a znovu se uskutečnil pochod z Václavského náměstí na Národní třídu. Na Národní třídě jsem potom přečetl dokument Charty 77, který jsme vydali dopoledne. Účastnil jsem se protestních akcí, které trvaly až do večera. Večer se to potom rozešlo - byly tam sice policejní jednotky, ale ty už nebyly použity.

- pokračování příště -

Pavel Lukeš

OF a budova užívaná KSČ

OF v Hranicích se obrátilo na předsedu MěstNV se žádostí o přidělení místností v budově, která je majetkem OPBH a kterou nyní užívá KSČ. OF nutně potřebuje víc prostoru a hlavně více místností, aby mohlo zkvalitnit svoji práci.

OF má v současné době k dispozici dvě místnosti, z nichž jedna je příchodí. V těchto dvou místnostech je soustředěna veškerá administrativní činnost OF, prodej a distribuce písemných materiálů, konají se zde všechny schůze a porady. Zároveň těchto místností užívá redakce týdeníku Přehled, který se opět ve stejných místnostech tiskne a rozmnožuje. Není divu, že se pak občané, kteří chtějí s OF projednat různé záležitosti, cítí uraženi, jedná-li s nimi zástupce OF ve stoje uprostřed hlasů desítek lidí, za šukání psacích strojů a neustálého pohybu přicházejících a odcházejících aktivistů OF ze závodů, vesnic a škol.

Rádi bychom věděli, zda je budova, na níž stále visí tabule KSČ a Národní fronty, skutečně plně využita. Je k dispozici také jiným stranám, alespoň těm, které byly členy bývalé NF? Jsou místnosti propůjčovány organizacím, které nově vznikají?

OF navrhuje, aby budovu převzal MěstNV a pronajímá ji různým organizacím. V současné době má OF eminentní zájem o místnosti v této budově. Při jednání u kulatého stolu dne 22.2. již potřetí přislíbil představitel akčního výboru KSČ, že v nejbližší době sdělí závazné stanovisko KSČ. Do závěrky tohoto čísla nemůžeme tedy čtenářům podat zprávu, jak záležitost dopadla.

-OLI-

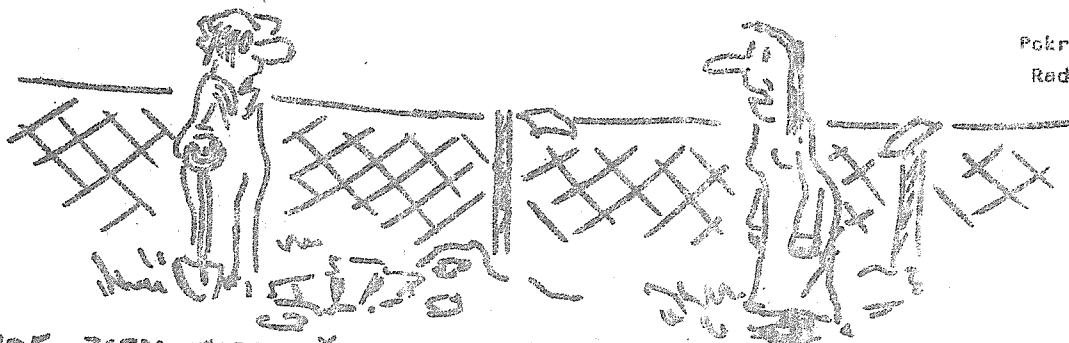
13. 2. 1990 se ustavilo OF pracovníků RaJ Přerov na provozovněch v Hranicích. Jako mluvčí OF byli zvoleni tyto zaměstnanci: Kamila Brachánková, Karel Hájek, Ladislav Humplík, Ivo Kajnar, Alena Lindurová, Dobromila Šohajková, Jan Vaka a Jaroslav Žúr.

ŽIDOVSKÝ HŘBITOV
(pokračování z č. 6)

Hranická veřejnost se mohla v minulých číslech našeho časopisu seznámit se všemi objektivními příčinami, které vedly k dnešnímu neutěšenému stavu Židovského hřbitova v Hranicích. Dnes bychom chtěli zakončit první část zpráv o židovském hřbitovu a jeho současném stavu.

Na základě předchozích jednání se dne 12.12.1989 na MěstNV uskutečnila pracovní schůzka za přítomnosti představitelů MěstNV, Státního židovského muzea Praha, odboru kultury ONV Přerov a odborných pracovníků Státní památkové péče Olomouc a Ostrava. Přítomní na místě židovského hřbitova shledali, že zde byly zahájeny sanační práce, přičemž nebyly splněny podmínky odborných orgánů Státní památkové péče a jejich olomouckých konzultantů; ani základní podmínka odboru kultury ONV Přerov, že má být vybrán a označen soubor náhrobních kamenů určených k zachování. Aby došlo k nápravě tohoto stavu, bylo dohodnuto ukončit stávající práce a provést nový výběr náhrobků použitelných pro zpětné osazení. To bude především úkol TS Hranice, které mají rozebrat stávající hromady náhrobků a roztrždit je na dvě skupiny, a to na náhrobky v dobrém stavu, označené žlutou barvou, na straně jedné a na náhrobky zničené na straně druhé. TS Hranice mají současně za úkol zajistit a zabezpečit území hřbitova proti zeizování náhrobků. Přítomní se dále dohodli na tom, že v zájmu nápravy současné situace a v souladu s označením územním plánem historického jádra města bude provedena parková úprava této plochy někdejšího hřbitova s tím, že bude zachováno maximální množství náhrobních kamenů.

Na závěr nutno dodat, že dnešní Ekotes Hranice (dřívější Technické služby) nejsou správcem tohoto pozemku a v celé problematice působí v dnešní době pouze jako dodavatelská organizace.

Pokračování příště
Radovan Langer

NĚKDE JSEM TADY MĚL ZAKOPANÉJ STALINŮV SPIS O NÁRODNOSTNÍ OTÁZCE...

M N V

Vážení spoluobčané!

Chtěl bych Vás, širokou hranickou veřejnost, ve stručnosti seznámit s posláním a organizační strukturou MěNV vycházející ze zákona o národních výborech.

Vybral jsem proto odstavce z tohoto zákona, které jsou platné i po zrušení ústavních článků, souvisejících s vedoucí úlohou KSČ:

"Národní výbor jako zastupitelský sbor pracujícího lidu je složen z poslanců. V našem městě máme těchto poslanců 110 a rekonstrukce poslaneckého sboru bude provedena na plenárním zasedání dne 28.2.1990.

Národní výbor vyvíjí veškerou svou činnost ve spojení s občany, za jejich aktivní účasti a pod jejich stálou kontrolou. Vytváří předpoklad pro přímou účast občanů na plnění svých úkolů a přibírá občany k jejich řešení a provádění.

Zapojuje tak občany v nejširší míře do správy státu. Národní výbor soustavně zkoumá zájmy občanů, jejich potřeby a názory, radí se s nimi o návrzích, závažných opatřeních, pozorně se zabývá jejich připomínkami a náměty a seznamuje je s výsledky své práce a skládá jim účty ze své činnosti.

Aby mohly být tyto zákonem dané myšlenky zaváděny přímo do praxe zřizuje národní výbor orgány podle této organizační struktury.

1. Plenární zasedání
2. Rada
3. Komise
4. Správní komise
5. Výbor lidové kontroly
6. Úbory - profesionální aparát
7. Pracovní komise a aktivity "

Plenární zasedání a radu MěNV tvoří poslanci a o těchto dvou orgánech jste byli v poslední době na stránkách týdeníku Předled informováni již několikrát. Dnes bych Vás chtěl seznámit s tím, jaké komise při MěNV pracují a jaké je jejich poslání. Jsou to tyto komise:

- plánovací; finanční; místní hospodářství a bytová; dopravy; obchodu a cestovního ruchu; výstavby; vodního a lesního hospodářství; školská a kulturní; sociální a zdravotní; pro mládež a tělesnou výchovu; pro ochranu a rozvoj životního prostředí; pro ochranu veřejného pořádku.

Komise jsou složeny z poslanců MěNV a dalších občanů. Všichni členové komisí mají stejná práva a povinnosti. Komise jsou iniciativní orgán zabývající se otázkami rozvoje na svém úseku a předkládají své návrhy národnímu výboru, nebo jeho radě. Vycházejí přitom ze znalosti místních podmínek, potřeb a zájmů občanů. Komise také dozírají na práci odborů, totiž profesionálního aparátu MěNV.

V současné době hledáme pracovitě občany, odborníky i nadšence, kteří by v těchto komisích chtěli pracovat a podílet se tak na rozvoji našeho města. Žádáme všechny ty, kteří nechtějí nekonstruktivně kritizovat, ale kteří chtějí pomoci MěNV v hranicích: přihlaste se u předsedy a tajemníka MěNV! Budete vítáni a Vašich znalostí a schopností bude využito ve prospěch celého města a okolí. Komise potřebují především nové schopné a odborně zdatné občany, kteří se problematikou vyplývající z názvů komisí dlouhodobě zabývají.

Předseda MěNV
ing. Jiří Jašek

Sdružený klub ROH a Městská knihovna v Hranicích

Vás srdečně zvou

na slavnostní večer u příležitosti 140. výročí narození prvního prezidenta naší samostatné republiky nazvaný

VZPOMÍNKA NA T.G. MASARYKA

kteří se skutečně v pondělí 5. března 1990
v 19,00 hodin
v sále SK ROH Hranice

Slavnostní projev přednese Oldřich Kubíček, zástupce ředitele
gymnázia Hranice.

Dále účinkují: Hranický dětský pěvecký sbor za řízení PaedDr. Jitany Janáčkové
Josef Vývoda - učitel LŠU a členové DS IYL Drahotuše
MUDr. Raman Čevela, Eva Pirková, JUDr. Ladislav Mýška.

UŽ SE VZBUDILI ?

AŽ JIJÍ PAMFLETY!

Tento týden jsem měl telefonní hovor se svým příbuzným z Ústí. Mimo jiné mi do sluchátka přečetl i text letáku rozšiřovaného u nich ve městě. Zasmál jsem se a myslil jsem si, že tím to skončilo. Ale ve čtvrtek jsme zde v Hranicích našli ve schránce OF leták téhož znění. Zajímavá shoda, dvě města, vzdálená od sebe asi 180 km a dva naprosto shodné texty. Lišily se pouze v tom, že v jednom bylo uvedeno OF Hranice a ve druhém OF Ústí nad Orlicí. Připomíná mi to dotazník-vyplňte dle potřeby. Přímo se vyznačuje myšlenka, že jde o „celostátní akci“. Kdo ji organizuje? Předkládáme veřejnosti přepis textu pamfletu/originál je v redakci k nahládnutí/. V závorkách jsou ručně tiskacím písmem poznámky redakce, kterými jsme si dovolili toto dílko komentovat. Muže, občane čtěte:

ZASRÁNO V SAMETOVÉ REVOLUCI

Vláda jedné strany byla odmítnuta, ale čím je nahrazena? Je nahrazena vládou moci a strachu. Vládou Občanského fóra/PROŠEL BYCH KONKRÉTNÍ PŘÍKLADY - KDO, KDE, KDO A JAK/. Heslo, „Najeme jako oni“ by nemělo platit jen „nahore“, ale i stejně všude „dole“. To si musí uvědomit i pánové z OF ve městě Hranice./Všem pánové z OF HRANICE PORUŠUJÍ ŘEČENÍ „NEJSME JAKO ONI“?/

Švédové říkají ne! - taková je reakce Švédů na požadavek pana Havla vrátit umělecká díla z třicetileté války./JAKOU TO MÁ SVOUSLOVÍ S VÍKEM A NÍŽE NAPSANÝM?/Kdo bude utahovat už utahované opasky? Budou to pánové Dušek, Miller a Klaus? Ne, bude to zase dělníci/NA UTÁHNUJÍ OPASKŮ JSTE SI VEPOMĚLI, ALE NA SÁDĚ, JAK EKONOMICKÉ PROBLÉMY ŘEŠIT NE. NASTANE-LI ZDRAŽOVÁNÍ ČI INFLACE, BUDE TO KOMUNISTICKÁ INFLACE A KOMUNISTICKÉ ZDRAŽOVÁNÍ. ŘEČENO SLOVY LN: „ZA HLÁČKY KSČ BUDEME PYMAT MY, ONI BUDOU VTLUKAT DEMAGOGICKÝ KAPITÁL ANI GEMÁLNÍ VLÁDA NEMŮŽE BEZ UTÁHOVÁNÍ OPASKŮ A V KRÁTKÉ DOBĚ NAPRAVIT TO, CO SPÁCHALO DVAADYŘICETILETÉ EKONOMICKÉ VANDALSTVÍ POD VEDENÍM KSČ./ V OF jsou lidé, kteří mají daleko k práci, ale blízko k pivu./OPĚT PROŠIM BÝT KONKRÉTNÍ/. Doporučujeme jim vstoupit do Strany přátel piva pod heslem „Kdo nepije není kamarád“. Odkud bere OF peníze za svou činnost? Nejde to z finanční MĚNY? /NE, NEJDE. MOŽNO DOKLADOVAT POKLADNÍ KNIHOU A STVRZENKAMI PŘÍJMU A VDAKŮ S PODPISY ČLENŮ OF, OBČANŮ I INSTITUCÍ. NAVÍC ČÁST SE FINANČUJE Z VLASTNÍ KAPŠY. A Z ČEMU SE FINANCOVÁNO CELOSTÁTNÍ ROZŠIŘOVÁNÍ TONOTO PAMFLETU?/Bude lepší, když tyto prostředky vložíme do zdravotnictví a školství?/NA ZDRAVOTNICTVÍ POSKYTNE OF HRANICE ČÁST VÝTĚSKU PĚŠU ALESPŮJ SYMBOLICKÝ ŽENITEK BUDE PLATIT STÁT. EVENTURNĚ BY MOHLA PŘÍSPĚT

KSČ, KDYŽ NA SEKRETARIÁTY CV KSČ PŘÍSPÍVAL I STÁT, PROČ BY NA ČÚNEZ NEMOHLA PŘÍSPĚT KSČ?/

Bude nám skutečně lépe?/NE HNED, ALE ZA ČAS URČITĚ/ Pan Komárek mluví, že v nejbližších letech bude u nás 2% nezaměstnaných, což činí asi 150 000 pracujících./POŘÁD TO BUDE MĚNĚ NEŽ VŠUDE JINDE/. Připravuje se zvyšování cen potravin a zboží./ŽÁDNÁ OFICIÁLNÍ INSTITUCE, ANI VLÁDA, ANI PARLAMENT A ANI PŘEZIDENT O ZVYŠOVÁNÍ CEN NEMLUVILI - JEN MLADÍ REVOLUČNÍ DEMOKRATÉ NEVÍ CO MLUVÍ./ Do voleb lůživá politika. Po volbách sociální nejistoty?/HLAVNÍ POŽADAVKY NA FUNKCIONÁŘE MĚSTA VČETNĚ OF-občanské bezúhonnost, odhroznost a pracovitost./PLAŇ TO I PRO VÁS, KDYŽ MÁTE DO SCHRÁNEK ANONYMNÍ VÝTVORY?/Měli bychom být všichni především občany a jedním zájmem-aby nás vedli, řídili a reprezentovali skutečně ti nejlepší z nás. Jinak-zase všichni-poneseme brzy následky ukrvapených a mylných kádrových změn./TAK SE TÍM ŘIČTE A NEOTRAVUJTE. Postavit mimo zákon je třeba strany, které kolaborovaly s nacistickými okupanty/A CO STRANU DOBROVOLNĚ SPOLUPRACUJÍCÍ S BÝVALÝM STALINISTICKÝM A BRZĚNĚVOVSKÝM REŽIMEM V SSSR?/Kdo vrátí životy více jak 360 000 našich občanů?/BOHUŽEL NIKDO, ALE KDO VRÁTÍ ZTRACENÁ LĚTA A ILUZE LIDEM VĚRNĚNÝM PO ÚKORU 1948?/Agrární strana?/COJAK NĚJAKÁ EXISTUJE?/. Nebo jiná?/KTERÁ?/Kde je svědomí bývalých členů těchto stran?/KDE JE SVĚDOMÍ PISATELŮ TONOTO PAMFLETU?/ V OF jsou poctiví lidé, ale jsou tam i takoví, kteří dnes využili situace./OPĚT PROŠIM O KONKRÉTNÍ JMÉNA A JAK ZNEVĚŘILI SITUACE?/Celé roky se vesli a dnes se snaží „urvat“ funkci./CO JSTE DĚLAU CELÉ ROKY VY?/OF=Obdržet funkci./BRAVO!/Za chyby a nedostatků mohou komunisté na různých stupních, ale i ti, kteří zneužívali své postavení a v KSČ nebyli./PLNĚ SOUHLASÍM/. Je nepravdělivé znevažovat poctivou práci dvou generací našich pracujících./NEJSM SI VĚDOMI, ŽE BY PO 19.11.89 NĚKDO ZNEVAŽOVAL PRÁCI DVOU GENERACÍ PRACUJÍCÍCH, POKUD VÍM, TAK JSOU KRITIZOVÁNI TI, KTEŘÍ ELÁN A CHUŤ DVOU GENERACÍ PRACUJÍCÍCH PROMĚNALI./Skutečně se za posledních desetiletí nic neudělalo?/VELICE ČÁSTVĚ DOTAZ, BOHUŽEL TARATELÉ VĚDY ZAPOMÍNÁJÍ A ODMÍTANÍ ODPOVĚDĚT, CO SE TĚDY VLASTNĚ UDĚLAU, JSOU-LI SAMI DOTÁZÁNY.

Mladí revoluční demokraté

/svými názory a postřehy doplnil
Lumír Fejtík/

ZNOVU ŘINČÍ ŘÁDY

7

JEŠTĚ JEDENKRÁT O ŘÁDECH

Čtěla bych se připojit k článku pana ing. Richtára a ing. Sumary. Mám za to, že každému občanovi je jasné, za co se přidělovaly různé řády. V první řadě to byli horliví příslušníci totalitního režimu KSČ a až na dalším místě to byly pracovní zásluhy. Vzpomínám si na dobu před 20 lety, kdy probíhaly prověrky členů KSČ. Tyto samozřejmě probíhaly i na pracovišti, kde jsem působil. Pana ing. Sumaru znám z jeho příspěvků do Nového Přerovska. Velmi dobře si vzpomínám na jeden článek otištěný v Novém Přerovsku asi v roce 1970, nevím to již přesně. Tento článek označoval členy stranické organizace závodu Potraviny jako hnízdo reakcionářů a ultrapravičáků. A to proto, že většina členů zmíněné organizace byla proti vstupu cizích vojsk na území ČSSR a hodnotila tuto situaci jako okupaci. Z poměrně malé organizace KSČ pak bylo 8 členů vyloučeno ze strany, několik členů mělo zrušeno členství a asi 5 členů bylo prověřeno.

Proč to všechno přišlo? Možná to byl také jeden z bodů, který se započítal pro pana ing. Sumaru k udělení Řádu práce.

Na závěr bych chtěla uvést, že by mělo dojít k přehodnocení kritérií, na které jsou různé řády poskytovány a nebo k jejich úplnému zrušení.

Dagmar Svitáková

Hranice 19.2.90

K oběma článkům v Přehledu OP "Za co řády" a č. 5 "O co jde doopravdy?" nechci vyvolávat polemiku, v zájmu objektivity jen několik připomínek.

Řekli-li ing. Sumara A, měl říci B. Marně jsem hledal v jeho vyjádření alespoň náznak sebekritiky a také jistou omluvu. To ovšem bohužel patří k jeho vlastnostem. Dvě skutečnosti by mu k tomu daly příležitost.

Je znám letitý problém lesnické školy v ubytování žáků. Nedostatečné prostory internátu zapříčiňují, že studenti obtížně si opatřují privátní ubytování a při zvýšeném počtu žáků jsou tyto problémy neúnosné.

Jeho ředitelský předchůdce ing. Matoušek (kterého svým politickým vlivem pomohl shodit ze židle a kterého ani neponechal na škole jako učitele), tento ing. Matoušek vyvinul veškerou energii pro zajištění výstavby internátu. Zajistil prostřednictvím podnik. ředitelství stát. lesů v Arnově a ěrně částku přes 1,3 mil. Kčs a další finanč. prostředky byly přislíbeny jinými institucemi i pomocí

SRPŠ. Byly již zahájeny přípravné práce na stavbu včetně projektové dokumentace.

Ing. Sumara měl příležitost zapsat se doslova zlatým písmem do historie školy. Kdyby v tomto započatém dále pokračoval a jistě byl mocen svým politickým vlivem (který bohužel uplatňoval v celé řadě záporně) dosáhnout u polit. špiček kraje (ke kterým patřil) potřebné pomoci. Neučinil tak, naopak zákl. finanční částku jednoduše vrátil na KNV. Problém výstavby se posunul do dnešních dnů. Ing. Sumara by měl jít do sebe, sebekriticky to doznat a alespoň se omluvit všem žákům od r. 1970 i žákům současným. Žákům své školy, školy jediné toho druhu na území Moravy.

Druhá skutečnost dokresluje a charakterizuje "osobnost" ing. Sumary. Jako hlavní aktér a uskutečňovatel tvrdé stranické linie při stranických prověrkách v r. 1970 se "zasloužil" o vyškrtnutí a vyloučení 10 učitelů školy. Nepohnul ani brvou když vyřizoval své bývalé učitele z dob svého studia na les. škole. Připusťme, že část vylučovaných učitelů vstupovala do důchodu. Ředitel školy ing. Matoušek musel odejít na jinou školu (i když byl lesní inženýr - a to mohl mluvit o štěstí) a ved. vychovatel byl tvrdě přeložen na učňovskou školu a dojížděl 15 km do zaměstnání. Ing. Sumara mu nedovolil vrátit se zpět na les. školu, ač výnos KNV mu zaručoval po 1. leté dočasně lhůtě návrat. Ani zde nepovažoval za nutné omluvit se těmto čestným lidem za navršená neopodstatněná obvinění a za jejich následnou společenskou a politickou degradaci.

Jen tak mimochodem - že pro funkci ředitele školy měla rozhodovat kromě kvalifikace profesní i kvalifikace mravní, zřejmě někdo opomněl. Byla zřejmě ještě jiná, mnohem důležitější měřítka. Ing. Sumara si zřejmě nepřipouští, že se na této funkci udržel jen za svou naprostou servilitu normalizačním režimem.

K udělení Řádu práce ing. Sumarovi - podle znění článků pro udělení tohoto řádu mimo vyjmenování zásluh jako např. za mimořádné prac. výsledky, za zvláštní úspěchy ve vědecké, výzkumné a kulturní činnosti atd. jsou dvě věty i "za politickou a veřejnou činnost". Připusťme, že v těchto dvou větách je tehdejší hodnocení ve prospěch ing. Sumary správné. Ing. Sumara by si měl uvědomit, že touto činností významně pomáhal k zdiskreditování jinak humánních a nadějných myšlenek socialismu, což prokázala současnost a potvrzuje toto i nejvyšší vedení KSČ.

7

POŠTA OF

8

Ať se to komu líbí či nelíbí, v této věci baru Ing. Richtára ČSe v ochranu. Přes některé formulace v jeho článku nelze toto člověku upřít, že je to slušný, snaživý a pracovitý učitel, který i mimo rámec školy prokazuje pracovní aktivitu.

Všechny tyto skutečnosti se mohly řešit za přítomnosti Ing. Sumary objektivně a důsledně, jak v kolektivu školy, tak i v nadřazených orgánech státních a stranických. Omlouvám se, že se tyto věci dostaly na stránky týdeníku OF Přehled, který má své stránky vyhrazeny pro důležitější otázky v souvislosti s jeho posláním.

Bohužel, dosud trvá obyčejný lidský strach z mocných - byť bývalých - u lidí, kterým jsou mnou uváděné věci známy, a dále hlavně odsouzeníhodná lidská lhostejnost k problémům těch druhých.

Pokud Ing. Sumara bude mnou uváděná fakta považovat za skandalizaci jeho osoby, to nechtě posoudí jimi.

Josef Pilař
býv. pracovník SIS

NEDBALOST?

Obzvláště v posledních letech se ve sdělovacích prostředcích hovoří o účtě k mateřskému jazyku - a tu je důležité, aby chom nebyli špatným příkladem naší mládeži.

Již delší dobu čekáme, jestli se hranické kino SVĚT nestane správným: kino SVĚT. Z tisku se teprve dozvídáme, že se jedná skutečně o kino SVĚT. Diakritická znaménka se dodržují od dob Husových (Mistr Jan Hus je sám zavedl) a bylo by přece docela snadné, aby písmena líř (a takový v Hranicích je) udělal z čerky háček. Za tu velikou maličkost se přismlouváme.

Fr. Machálek
Hranice - Hromůvka

Vážení,

dovoluji si navázat na článek "Pánové.." paní Jarmily Křestanové, uvedený na 8. straně 3. čísla týdeníku OF v Hranicích ze dne 27. ledna 1990.

Není na místě, že paní Křestanová odsouje mladé do sféry nic nevěducích o životě. Matka 3 dětí by měla mít naopak radost, že mladí se do toho hrou. V dětech je budoucnost národa. Naši otcové a matky také v mnohých případech začínali veřejný život k prospěchu všech také mladí. A právě mladí ukázali svou

neohrožeností proti pendrekům 17. 11. 1989, že chtějí pravdu a svobodu. Tím nás, dříve narozené a rozumné, zahanbili.

A nyní, ať se pisatelka podívá na druhou stranu mince. Co se stane těm, kteří se zapasali na devastaci přírody, na zkaženém vzduchu a vodě, na závadných potravinách a otrávených polích? Kromě těch, kteří zapříčinili chystaný masakr, uskutečněný proti pokojné demonstraci studentů a mladých lidí na uctění studenta Jana Opletala, a i c. vůbec nic! Užívají svobody jako většina národa a bohužel kují pikle proti panu prezidentovi a vládě, přesně tak, jak to dělali ve 20. a 30. letech našeho mladého státu. A ještě navíc jim máme odpouštět, jak nás nabádá církev a Občanské fórum.

Přeji nakonec paní Křestanové, aby se o budoucnost své rodiny, hlavně dětí, vůbec nebála.

Mečislav Melan
Kollárova 1
Hranice

K článku týdeníku OF "Přehled" č. 3
"Hranické sochy"

Sousoší "Vítání Rudé armády" bylo odhaleno v předvečer Dne ČSIA - 40. výročí Karpatsko-dukelské operace a 40. výročí osvobození ČSR Sovětskou armádou.

Na výstavbu sousoší získal MěstNV v Hranicích mimořádné finanční prostředky od ministerstva financí ČSR z důvodu, že v našem městě /mimo integrované obce/ nemáme památník osvobození r. 1945. Sousoší je majetkem Českosl. státu - MěstNV Hranice v hodnotě 450 tis. Kčs a proto nemůže být nikomu darováno, ani "sovětským dětem na rozloučenco".

Děti bychom neměli, už vůbec a v jakékoli souvislosti, spojovat s dobou minulou i přišší. Děti převážně žijí tam, kde žijí jejich rodiče, ať dobrovolně či příkazem.

Myslím si, že osvobození našeho města a větší části ČSR Rudou armádou, v boji proti fašismu v r. 1945, si zaslouží úctu a dík. Věřím, že sousoší "Vítání RA" bude podle návrhů občanů přemístěno na jiné čestné místo ve městě.

Předpokládám, že po sametové revoluci skončil tradiční rituál našich dějin - odstraňování a likvidace soch a památních desek,

POŠTA OF ZPRÁVY

9

kteřé připomínají historické události, život a pobyt významných osobností na území našeho města.

Národy Československa jsou ve světě považovány za kulturní národy v širokém slova smyslu. Nebudeme proto méně kulturními než MSR, Anglie, Finsko a další.

Jiřina Kameníčková

V neděli dne 18. února se uskutečnila v hranickém kině "Svět" z iniciativy městského OF veřejná diskuse na téma "Životní prostředí v Hranicích a okolí".

Přes několik více či méně věcných příspěvků z publika nepadlo ani slovo o jednom z vážných ekologických problémů - o likvidaci pevného domovního odpadu. Ve srovnání s ostatními znečišťujícími faktory by se mohlo zdát, že jde o druhořadou záležitost, ale opak je pravdou. A vůbec není nutné, abychom za odstrašující příklad používali situaci z řady světových metropolí s miliony obyvatel. I v řadě velkých měst naší vlasti již mají s likvidací pevného domovního odpadu značné problémy! Předpokládejme, že Hranicím zatím toto nebezpečí "hromad zahřívajících odpadků na ulicích" nehrozí. Když se však ve většině našich sídlišť rozhlédneme kolem kontejnerů a popelnic, uvidíme první vlaštovky tohoto nebezpečí. Myslím, že ani Hranice nedisponují skládkemitažkových kapacit, abychom tam mohli donekonečna beztržně vyvážet nám nepotřebný produkt našeho bytí. Nečekejme, až budeme stát před problémem "Kam s tím", ale hledejme prevenci! Jednou z cest je třídění pevného domovního odpadu již při jeho vzniku. Metoda sice klade na každého z nás větší nárok na ukázněnost a připraví nás každý den o pár minut volného času, ale je schopna vrátit řadu surovin zpět do výrobního procesu, šetří nám všem elektrickou a tepelnou energii, zabránuje devastaci přírody a zpětnému působení vlivů této devastace na veškerý živý organismus, tedy i na nás - nejvýše postavené tvory živočišné říše.

Uvažuje příslušný odbor MěstNV o možnosti zavedení této metody v našem městě?

Jiří Živný ml.

Hranice

OF Drahotuše děkuje Zákům a učitelům LŠU Hranice za vynikající a profesionálně provedený koncert ve prospěch OF v Drahotuších, jímž potvrdili vysokou odbornou kvalitu pedagogů.

Reagují na výzvu uveřejněnou v č. 6 Přehledu OF v Hranicích. Jako bývalý skaut sdílím problémy, které vedení znovuzaloženého Junáka má. Navrhuji proto panu Pavlu Bartoškovi získat budovu s místnostmi, které slouží k úřadování předsedy OF č. 6 Josefu Šampalíkovi v prostoru Slavie. Celý objekt byl dříve bytem a je tudíž po úpravách komfortně vybaven.

Mimo schůzi OF je v současné době místem echozek stoupenců minulých éry.

Pokud by objektu nevyužil Junák nebo jiná organizace, mohl by se stát bez velkých úprav bytovou jednotkou pro bezdětnou rodinu.

Milan Pšenka

Hranice

V neděli 25.2.1990 v 16.30 hod. proběhne na hranickém náměstí mítink Antiúnor 48! Bude vzpomínáno komunistického puče v roce 1948, jeho důsledky a dopad.

Mítink byl svolán na základě společné dohody OF a ČSPB.

OZNÁMENÍ

Sdružení vojenská obroda při OF vyzývá všechny bývalé vojáky z povolání a občanské zaměstnance vojenské správy nebo jejich pozůstalé, kteří byli v letech 1948 - 89 neprávem propuštěni z armády, na možnost jejich rehabilitace. Tiskopisy k rehabilitaci je možné si vyzvednout na OVS Přerov každé pondělí a čtvrtek od 7 do 15 hodin.

Milan Pšenka

OF v Hranicích děkuje všem občanům, kteří se zúčastnili našeho plesu a pochopili tak naši ideu alespoň symbolicky pomocí našemu zdravotnictví.

Zvláště děkujeme TJ Sigma Hranice za bezplatné poskytnutí sálu Sokolovny, SD Jednota Hranice za poskytnutí prostor potřebných k zajištění občerstvení, tanečnímu souboru při SK ROH pod vedením ing. Vlastimila Tumpacha za vynikající vystoupení a taktéž pěveckému sboru "Harmonia" pod vedením dr. Taťány Jonákové a všem aktivistům OF i občanům, kteří se obětavě podíleli na zabezpečení našeho plesu.

KULTURA

FÓRUM O KULTUŘE V NAŠEM MĚSTĚ

Dne 17. února t.r. se uskutečnilo v sále kina Svět fórum k problematice kulturního života našeho města. Pořádali ho pracovníci Městské knihovny, Sdruženého klubu ROH a kina Svět. Zúčastnilo se ho asi 40 občanů.

Ředitelka Městské knihovny Eva Pírková seznámila přítomné se situací v Městské knihovně, za Sdružený klub ROH přednesla podněty k diskusi Renata Kosková a za vedoucího kina Františka Močišku, který byl služebně vzdálen, promluvil zástupce koordinačního centra OF Hranice Lumír Fojtík. S obsahy těchto tří připravených diskusních příspěvků seznámíme čtenáře v příštích vydáních PŘEHLEDU. Dnes jenom tolik, že jejich obsah shodně směřoval k jednomu cíli, a to působit v tomto městě jako zařízení Městského národního výboru a nepřipustit řízení z okresu nebo kraje.

Z diskuse vybíráme: Bedřich Nevák hovořil o vzniku a činnosti Filmového klubu v kině Svět. A jako jeden z představitelů koordinačního centra OF podal také informaci, že OF získalo ze zahraničí knihy a že je hodlá ve svých místnostech půjčovat veřejnosti. Eva Pírková důrazně namítla, že se OF s tímto záměrem mělo obrátit na Městskou knihovnu, kde jsou odborní pracovníci ochotní se zmíněnými knihami pracovat. Její názor podepřel Michal Langer když připomněl, že smysl činnosti OF je jiný než v suplování funkce knihovny. Vyslovil také myšlenku, že jestli chceme řešit otázky kulturního života města, pak s kulturou musí začít každý sám u sebe.

Františka Stoklásková, vedoucí prodejny kniha, poukázala na nevyhovující náhradní prostory prodejny ve Svatoplukově ulici, Vlastimil Tumpach zdůraznil, že všechna kulturní zařízení ve městě mají nedostatečnou materiální technickou základnu. Vyslovil také názor, že ve městě není dostatek kulturního vyžití pro mládež.

Ludmila Štěpánková, pracovníce odboru školství a kultury MěstNV, hovořila o problému oprav stávajících budov kulturních zařízení, připomněla výstavbu nového kulturního domu na Hromávoce, podala výčet finančních částek, které MěstNV na kulturu vynakládá a připomněla také činnost Sboru pro občanské záležitosti.

Pavel Nepala, student hranického gymnázia a snad jediný zástupce osmnáctiletých se domnívá, že úroveň Zpravodaje města Hranic a lézni Teplie nad Bečvou je mizerná. K tomu podotkla za vydavatele Renata Kosková, že Zpravodaj není časopis města Hranic, ale jen informativní tiskovina, která má dávat přehled o kulturních akcích každého měsíce.

Uvedené diskusní příspěvky vhodně shrnul

Ing. Dušan Polján, předseda školské a kulturní komise MěstNV. Snahou MěstNV bylo oprostít se od starostí o všechna kulturní zařízení ve městě. Řekl, že ani jedno kulturní zařízení ve městě není zařízením MěstNV, ale že: Městská knihovna je součástí Okresní knihovny, kino Svět patří pod Okresní správu kin v Přerově, Sdružený klub ROH je zařízením sloučeným a jeho hlavním garantem je ZV ROH Sigma Hranice, muzeum patří pod Vlastivědný ústav Přerov. Kulturní komise měla k situaci jiný postoj, ale byla vždy jen v roli prosebníka. Připomněl, že by v kultuře neměl existovat okresní monopol.

Z vystoupení Dr. Libuše Hrabové je cenná připomínka, že řízení kultury, na jaké jsme byli zvyklí v dřívějších strukturách by nemělo nadále existovat. Vzpomněla slova bývalého ministra kultury Slovenska Miroslava Váňa: "Kultura se musí platit, ale na nekulturnost se doplácí".

Na závěr diskuse předložil pan Fojtík dotazy, které byly zaslány koordinačnímu centru OF Hranice. Jelikož neuvedl žádná jména, považujeme je za anonymní. Přesto na některé z nich reagovaly Renata Kosková, Eva Horáková a Věra Šromová. Zvláště na ten, který zpochybňoval smysl našeho diskusního fóra vůbec.

Děkujeme i těm málo návštěvníkům za účast na našem fóru, zvláště těm, kteří se zapojili do diskuse. O výsledcích dalších jednání o kultuře v Hranicích budeme veřejnost informovat.

Eva Horáková
za pracovníky v kultuře

